Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 2 (786) * joi 12 ianuarie 1961 * 8 pagini 30 bani

S-a terminat VACANȚA...



Cu cîteva zile în urmă, pionierii din comuna Țițești, regiunea Argeș, au făcut o excursie prin satele vecine. Cele mai interesante lucruri le-au văzut în satul Pițigaia, unde au vizitat casa în care s-a născut utecistul Vasile Tudose.

★

150 de pionieri de la Școala de 7 ani din Gaița, comuna Făcăeni, raionul Fetești, au ajutat la ridicarea unei școli din sat. Acum, la sfîrșitul vacanței, se mîndresc cu cărămizile stivuite de ei, cu ajutorul pe care l-au dat maiștrilor zidari.

★

„Aproape toți știm să construim un aparat de radio cu galenă", ne comunică pionierii de la Școala medie din Șomcuta Mare. Aceasta arată că și ei au folosit din plin zilele vacanței.

La Școala medie din Buhuși sînt sportivi pricepuți. Iată de ce în vacanță, întrucît timpul a fost foarte frumos, ei au organizat multe meciuri de handbal, baschet și exerciții de gimnastică la aparate. La handbal au cîștigat cei din clasa a VII-a C.

★

„Cîntînd partidul și patria în versuri" se intitulează cea mai frumoasă adunare pe care au ținut-o pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Ștefan Vodă, regiunea București. Adunarea a fost un prilej în plus de îndeplinire a unor noi condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Ei au primit distincțiile pionierești



GAVRILA ELENA este președinta detașamentului nr. 2 al unității de pionieri din Școala de 7 ani, comuna Străoane de Sus, raionul Panciu.

Atît prin rezultatele sale la învățătură, prin purtarea sa exemplară, cît și prin felul în care participă la activitatea din detașamentul său, ea a dovedit că îndeplinește condițiile pentru obținerea distincției pionierești.

Președinta unității de pionieri de la Școala pedagogică din Suceava, HUȚUPAȘ ELENA, este una dintre cele mai bune pioniere din unitate. Ea a încheiat primul trimestru cu o singură medie de 9 și restul numai 10. Primirea distincției i-a dat imbold spre noi succese.





SZEKELY IRINA, este în clasa a VII-a, Școala medie mixtă din Tg. Secuiesc. Irina a primit distincția pentru rezultatele bune obținute la învățătură, pentru activitatea sa pionierească bună.

Toți colegii îl iubesc și-l respectă pe pionierul MAXIM MIHAI din clasa a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 2 din Tulcea, regiunea Dobrogea, pe care l-au ales președinte de unitate. De curînd, și în această școală s-au înmînat distincțiile pionierești. Maxim Mihai a primit și el steluța roșie.



... a început ȘCOALA!

Așadar, corabia noastră școlărească a părăsit Golful Vacanței! A început trimestrul II! Ne aflăm din nou pe oceanul albastru, neînchipuit de frumos al zilelor de școală. Catargele corăbiei sînt condeiele noastre bine ascuțite; pînzele sînt caietele ordonate. Avem și un puternic motor: dorința de a învăța cît mai bine! În jurnalul de bord — ați ghicit, desigur, e vorba despre catalog — au și început să se adune mărturii despre primele succese: notele bune și foarte bune!

Pe puntea superioară — pionierii fruntași scrutează zarea cu binoclurile. Ei nu contenesc nici o clipă munca, nu lasă să le scape nici o cunoștință predată la ore, nici o lecție nestudiată în amănunțime! E drept, undeva, în cala vasului, la căldurică, mai dormitează vreo 2—3 băieți pe care nu-i interesează cartea. N-o să fie bine de ei; dacă nu se îndreaptă, vor fi debarcați pe Insula Corigenței. De acolo, nu le va fi ușor să prindă din nou vasul din urmă!

Dar n-o să-i lăsăm să ajungă pînă acolo! Medicul echipajului, doctorul Urzică — Pișcă-dar-nu-strică, o să coboare îndată la ei. *Diagnostic*: lene cu complicații de indisciplină și manifestări de neseriozitate. Rămînere în urmă la învățătură. *Tratament*: studiu individual perseverent, folosirea caietelor de notițe, atenție la ore.

Frumos plutește vasul nostru!... Nici nu e de mirare; în camera hărților, la loc de cinste se află programul zilei! Cînd nu joci fotbal în contul orei rezervate temei la algebră, și cînd nu îți înveți lecția la geografie exclusiv pe baza albumului filatelic, totul merge strună!

...Stați! Aparatele de bord indică o deviație de pe itinerariul normal. Oare s-a defectat busola? Poate nu e ceva în regulă la cîrmă!? Nu, amîndouă funcționează normal. S-a întîmplat ceva la velatura corăbiei — una din pînze nu rezistă. E caietul lui Nicușor. Venind cu tema nescrisă la școală, Nicușor a copiat-o în recreație din caietul colegului de bancă. Rezistă? Nu rezistă!

Se iau pe loc măsuri. Nicușor își face autocritica. Nici colegul său de bancă nu scapă fără un frecuș zdravăn: „Așa înțelege el ajutorul la învățătură?"

Lucrurile reintră în normal. Corabia plutește mai departe, lin. Vremea e frumoasă, vizibilitatea e bună... În clipele de răgaz, răsună cîntece pionierești.

...Succes, copii, și numai note bune!

AL. OVIDIU ZOTTA





Din viața pionierească



La masa rotundă a redacției

Harnicul nostru popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, obține succese după succese. An de an, pe harta țării apar noi orașe, noi obiective industriale importante. Uzinele și fabricile sînt înzestrate cu utilaje noi, ogoarele gospodăriilor agricole sînt brăzdate de tractoare. Toate acestea fac viața oamenilor mai îmbelșugată. Copiii, pionierii, sînt dornici să cunoască toate acestea. Cu prilejul unor vizite și întîlniri organizate de unitățile de pionieri, ei au prilejul să afle noi și minunate fapte din activitatea oamenilor muncii pentru desăvîrșirea construirii socialismului. Cîțiva dintre acești pionieri s-au întîlnit astăzi la masa rotundă a redacției. Iată ce ne povestesc pionierii clasei a IV-a B de la Școala de 4 ani nr. 6 Bacău:

„...După cîteva ore, ajunseserăm în dreptul uzinei „Stejarul" de unde se vedeau giganticele turbine". (Ați înțeles, desigur; e vorba despre o vizită la hidrocentrala V. I. Lenin" din Bicaz)

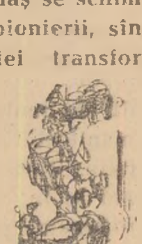


„Nu departe de aici se află marele lac de acumulare, care se întinde pe o mare suprafață. Pe lac am făcut o plimbare cu barca. De ați ști ce interesant este 'otul! Am admirat măreţul baraj, care stăvilește apele Bistriței, am aflat despre cele 10 hidrocentrale electrice care se construiesc pe Bistrița în jos, cea de la Pîngărați, Roznov I și Roznov II etc."

— Dar despre fabrica de zahăr din orașul nostru, ați auzit? întrebă pionierul PETRESCU DAN, de la Școala de 7 ani nr. 7 din Roman. Înainte, această fabrică aparținea unei societăți belgiene și muncitorii lucrau cu mijloace foarte înapoiate. Astăzi fabrica a fost utilată cu mașini noi. În apropiere au fost construite locuințe muncitorești, dispensar, cantină, un întreg complex social.



— În sala clubului „I. L. Caragiale", ne povestește pioniera BULTOC MARIANA, de la Casa pionierilor din Mediaș, se adunaseră vreo 300 de pionieri. Tovarășul Cuciuc, deputat în sfatul popular al orașului, vorbea despre dezvoltarea orașului nostru în anii regimului de democrație populară. Ascultam cu interes despre cum s-au dezvoltat întreprinderile „8 Mai", „Vitrometan", „Chimigaz". Tovarășul deputat ne-a povestit despre introducerea apei și canalizarea orașului, despre construirea a noi blocuri de locuințe. Fața orașului Mediaș se schimbă zi de zi și noi, pionierii, sîntem martorii acestei transformări.



— Eu am să vă povestesc despre mine, despre familia noastră, se aude glasul lui CHIVU VIORICA din comuna Smeeni, raionul Buzău. În casa noastră, ca și într-a tuturor colectiviștilor, e mult belșug. De la G.A.C. „Ilie Pintilie", fiecare colectivist a adus acasă mașina încărcată cu produse. Familia noastră are 320 de zile muncă. Pentru aceasta am primit 5.120 lei și 3.200 kg porumb, 1.440 kg grîu, 800 kg legume și alte produse. Gospodăria colectivă și-a dovedit trăinicia, viața noastră nouă este îmbelșugată și toți colectiviștii sînt mulțumiți.

— De comuna noastră nu cred să fi auzit, se numește Lopătari, și e în regiunea Ploiești, adăugă pionierul CREȚU DIMIAN. Dar, ca orice colțișor al patriei noastre, nici ea n-a fost uitată. În anul acesta școlar am avut două mari bucurii. Am primit manuale gratuit și învățăm într-o școală nouă. Ea are cinci săli de clasă, laborator, mobilier nou, material didactic. Școlarii din vechea Romînie nici nu puteau visa bucurii asemănătoare cu ale noastre. Pentru toate acestea, pentru copilăria noastră fericită, mulțumim din inimă partidului.



— „Noi am făcut o vizită la uzinele „23 August" din București, — spune și pioniera LEON ELSA, de la Școala medie nr. 2 din Craiova. În marea uzină, muncitorii ne-au primit cu dragoste, ne-au explicat amănunțit despre munca lor, conducîndu-ne prin secțiile de turnătorie, forjă, strungărie. Muncitorii mai vîrstnici ne-au povestit despre condițiile mizere în care lucrau înainte de 23 August 1944 și ne-au arătat halele luminoase de astăzi, mașinile moderne, ordinea care domnește în uzină. Am făcut cunoștință cu muncitori fruntași, cu inovatori, cu toți cei care muncesc cu elan pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru a face viața noastră mai bună.

..La masa rotundă a redacției au mai luat cuvîntul și alți pionieri. Unii au vorbit despre vizita pe care au făcut-o la Săvinești, alții despre construcțiile de pe litoralul Mării Negre... Discuția mai durează și astăzi. Nu vă mirați. Cu această ocazie vă fac o destăinuire: în jurul mesei au luat loc nu vorbitorii ci... scrisorile trimise de ei la redacție. Așa că la discuție au participat ele în locul autorilor!

GETA COSTIN

(material redactat pe baza unor scrisori sosite la redacție)



Detașamentul clasei a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 din Brașov este fruntaș pe unitate la învățătură, disciplină și activități pioniereşti.

Un rol important în obținerea unei asemenea situații la sfîrșitul primului trimestru l-a avut și colectivul de conducere al detașamentului care, cu energie și perseverență a ajutat, a controlat și a intervenit ori de cîte ori era necesar. Și rezultatele au fost bune.

Iată-i, în fotografia noastră (de la dreapta la stînga) pe Gîrneț Paraschiva, *președinta detașamentului,* Mateiaș Mariana, *președinta* grupei I-a *și* Crușoveanu Nicolae, *președintele grupei a II-a.*

Jocuri pe ...

MATEMATICA

Cine va spune primul 100?

Se joacă în doi. Primul jucător spune un număr întreg care să nu depășească 10, adică poate spune 10 și orice număr mai mic decît 10. La acest număr, al doilea jucător adaugă un număr ales de el în gînd care, de asemenea, nu poate fi mai mare decît 10, și-i indică suma. La această sumă, primul jucător adaugă un alt număr întreg, tot mai mic decît 10, și anunță suma rezultată. Celălalt jucător adună la noua sumă un alt număr. Și tot așa, mereu și repede, pînă cînd ultima sumă va fi 100. Primul poate să spună, de exemplu 7; al doilea, adaugă în gînd 5 și spune tare 12, apoi primul anunță 22 etc. Cîștigă cel care ajunge primul la o sută.

Cîți ani ai?

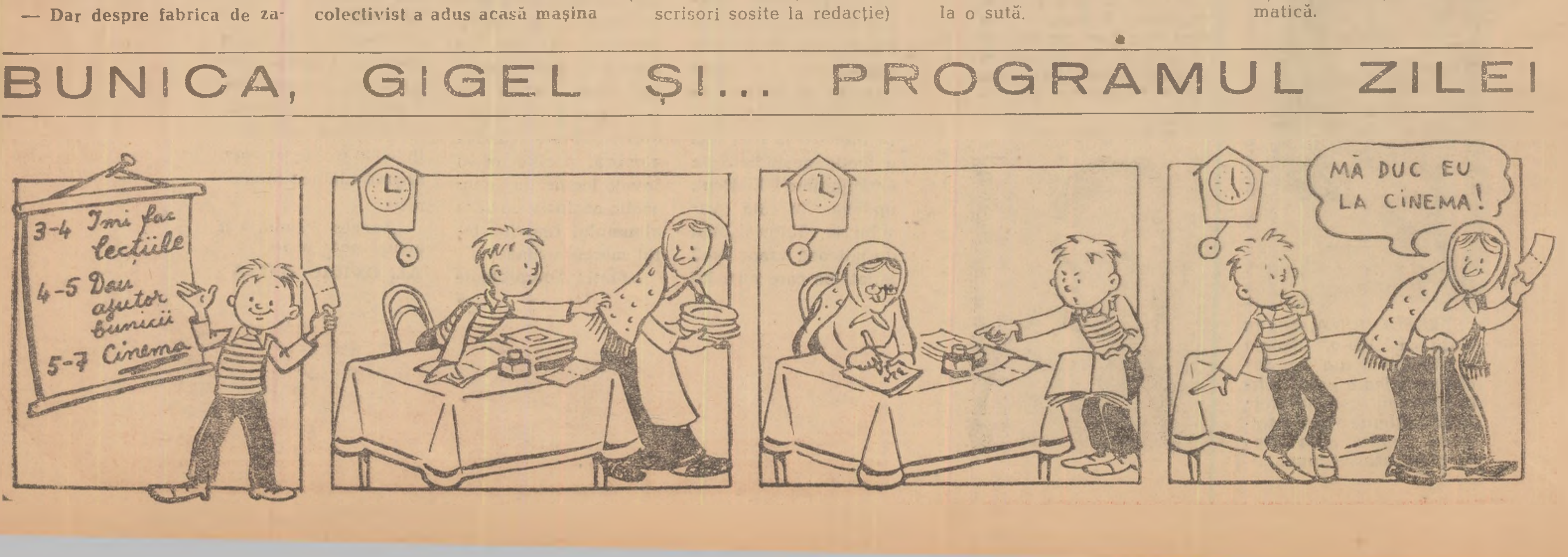
— Nu vrei să-mi spui? Ei bine, spune-mi numai cît va rămîne dacă, dintr-un număr de 10 ori mai mare decît anii tăi, vom scădea produsul cu 9 al unui număr cu o singură cifră. Mulțumesc, acum știu cîți ani ai.

SOLUȚIA. Pentru a afla vîrsta, e suficient să separăm cifra unităților numărului comunicat și s-o adunăm cu numărul rămas.

Exemplu. Din numărul 130, care este de 10 ori mai mare decît numărul de ani (13), s-a scăzut, de exemplu, 27 = 9×3 și s-a anunțat rezultatul: 103. Separăm 10 de 3 și adunăm 10 + 3 = 13, stabilind vîrsta.

Trucul este ușor și de mare efect. Dar, pentru a evita un eșec, analizați baza lui matematică.

BUNICA, GIGEL ȘI... PROGRAMUL ZILEI



Steluțele ROȘII



Școala medie nr. 1 Constanța. Nu de mult, cîțiva pionieri de aici au primit distincții pionierești. Am discutat împreună despre activitatea lor, despre felul în care lucrează și cum au obținut steluțele roșii. Iată ce ne-au povestit.

Ignat Adrian, președintele detașamentului clasei a V-a A:

— La noi, în detașament, și adunările ne-au ajutat mult în pregătirea pentru îndeplinirea primei condiții. Intîlnirea cu tovarășul Vasile Ciocan, activist de partid, ne-a plăcut mult. El ne-a vorbit despre viața fericită a patriei noastre, despre datoria noastră de a contribui la înflorirea ei. „Învățătura este o sarcină importantă, copii!" ne-a spus el. După această adunare, mulți pionieri s-au străduit să-și îndeplinească această sarcină cu cinste. Pentru a le veni în ajutor, detașamentul a mai organizat și adunările „Cum îmi iau notițe la ore", „Cum repet pentru teză".

Madlen Ștefania, clasa a V-a C:

— Eu aș vrea să vă povestesc despre vizitele pe care le-am organizat. Am fost la două gospodării agricole colective, la Palazul Mare și Cumpăna. Am văzut grajdurile moderne, electrificate, curate, unde erau vite mari și frumoase, iar mulsul se făcea mecanic. Am mai văzut cum se tundeau oile cu mașini electrice. Toate acestea ne-au arătat importanța mecanizării agriculturii, foloasele mari pe care le aduce gospodăriei agricole colective. Detașamentul nostru organizează mereu noi vizite în întreprinderi, în gospodării agricole colective...

Zaharia Lucia, clasa a V-a A:

— Obținerea distincției îți cere și participarea la unul din concursurile tradiționale ale organizației de pionieri. Eu m-am înscris la concursul micilor tehnicieni. Deocamdată, am început cu pirogravura și am și lucrat un suport. De cînd particip la concursul micilor tehnicieni, am devenit mai îndemînatică. Dacă se strică ceva acasă, la școală, imediat pun mîna pe unelte și... la treabă!

Ciocan Măndița, clasa a V-a C:

— Și eu am învățat multe lucruri folositoare de cînd mă pregătesc pentru distincții. Printre altele, am învățat să înot. Deși sînt din Constanța, întotdeauna mi-a fost frică de apă! Ajutată de dorința de a deveni purtătoare a distincției pionierești, am învățat să înot. Acum am primit steluța roșie. De-ați ști ce fericită sînt! Pentru mine, 30 Decembrie este o sărbătoare deosebită din mai multe motive. La 30 Decembrie se sărbătorește Republica noastră dragă; dar tot în această zi, în 1958, am devenit pionieră iar la 30 decembrie 1960 am primit distincția pionierească! Mă voi strădui ca, atunci cînd voi împlini 12 ani, să obțin și cea de a doua distincție.

★

Discuția cu unii membri ai colectivului de conducere al unității, cu purtătorii steluțelor roșii, a mai continuat mult. Activitatea pionierească din unitatea lor este mereu mai interesantă, mai bogată și mulți pionieri se pregătesc pentru obținerea steluțelor roșii. Noi le dorim tuturor succes.

Buni prieteni

Pe coridorul ce leagă clasele de la etajul I al Școlii de 7 ani nr. 1 din Baia Mare, s-a făcut liniște. Dar echipele de serviciu sînt în „exercițiul funcțiunii". Toate geamurile sînt deschise, se șterge praful, se fac ultimele pregătiri pentru începerea orelor de după masă. Intru în clasa a VII-a A. Pionierii Urcan Ion și Volovei Costel sînt de serviciu: udă florile, șterg praful, pun pe catedră toc și cerneală...

— Cînd am început să învățăm în această clasă, îmi spune Costel, totul era curat, frumos, dar cu băncile nu ne prea împăcam. Vopseaua de pe ele sărise, aproape fiecare bancă era zgîriată. Situația a durat puține zile. Intr-o după-amiază, am rămas cu toții după ore și le-am făcut ca noi. Fetele ne-au ajutat să acoperim cu chit zgîrîieturile, apoi noi, băieții, am vopsit toate băncile.

Despre clasa a VII-a A se știe că este o clasă foarte bună. Toți pionierii au note mari. Sînt unele materii, ca istoria și fizica, la care au numai note de 8, 9 și 10. La fizică, de exemplu, pionierii fac și numeroase experiențe, aplicații practice. De curînd, Petruț Virgil, împreună cu cîțiva pionieri, a terminat un aparat de radio, lucru care a pricinuit tuturor o mare bucurie.

Pionierii clasei a VII-a A își petrec împreună, în chip plăcut, o mare parte din timpul liber. La Hudescu Suzana acasă, se întîlnesc de multe ori și joacă șah. La Volovei Elena învață jocuri și cîntece. Iar Urcan Ion, Ungureanu Mihai și Petrovan Nicolae, care fac parte și din orchestra școlii, îi invită cu multă plăcere pe tovarășii lor din detașament la „concertele" pe care le organizează. Aici, pe lîngă că pionierii se distrează, învață și diferite cîntece. Tot împreună, pionierii, vizionează filme, iar cînd unul citește o carte frumoasă, își împărtășește părerile colegilor și o recomandă cu căldură fiecăruia.

„Un detașament unit", „Buni prieteni!" — spun, cu prietenie, copiii din celelalte clase despre pionierii clasei a VII-a A.

E. ROȘCA



La Sinaia în TABĂRĂ



Au zburat cele 12 zile de vacanță petrecute la Sinaia? Nu! Și totuși... Cîte amintiri n-au lăsat ele sutelor de pionieri veniți să se odihnească la Sinaia în timpul vacanței. Mai întîi, s-au bucurat mult de prima surpriză: cu două zile înainte de venirea în tabără, a nins din plin. Cu fulgi mari, strălucitori, zăpada și-a așternut covorul său alb de steluțe. Copiii veniți din diferite locuri ale țării, au scos un chiot de bucurie la vederea acestui prim semn de iarnă... veritabilă. Așa s-au întîlnit pionierii fruntași la învățătură pe primul trimestru cu draga lor vacanță de iarnă. Apoi, surprizele s-au ținut lanț. Nici o zi din vacanță n-a fost irosită. În fiecare zi s-a intîmplat ceva nou. În fiecare zi, pionierii au văzut altceva decît văzuseră cu o zi înainte.

La Poiana Stinei, unde au mers în excursie, copiii s-au hotărît să dea cea mai strașnică bătălie cu bulgări de zăpadă. Nu se putea pierde o asemenea ocazie...

Veselie mare pretutindeni. Și la excursia de la Piscul Cîinelui și la cota 1.400.

Ultima zi a anului și-au petrecut-o mai ales în jurul bradului mare de iarnă, frumos împodobit; copiii au cîntat, au dansat. A fost o seară plină de bucurii. Au primit și daruri.

La concursul de săniuțe organizat pe întreaga tabără, primii trei clasați au fost: Balint Alexandru pe locul I, Șandru Gheorghe pe locul II și Laszlo Petre pe locul III. Aceștia au fost timp de 24 de ore „eroii taberei".

Dar concursul „Cine știe mai multe cîntece, mai multe jocuri"? A avut concurenți grozavi. Tot unul și unul. Muscurel Lucian, din București,



a luat premiu pentru suita de cîntece populare interpretate la muzicuță, Constantin Vasilica de la Casa de copii din Sibiu, pentru cîntecul popular „Vin ciobanii de la munte", iar Mircea Stoica, președintele unității de pionieri de la Școala medie nr. 6 din București, a fost surpriza zilei: el a prezentat pionierilor un program de pantomimă reprezentînd „trasul frînghiei", „cursa ciclistă" și „prinsul fluturilor". Programul său a fost „cel mai formidabil" după spusele unora.

Acum o săptămînă, seara, a fost carnavalul de închidere a taberei. S-au legat prietenii noi, amintiri frumoase, s-au adăugat la zilele luminoase ale copiilor patriei noastre. A fost ultima seară din minunata vacanță de iarnă petrecută la Sinaia. Apoi, din nou la școală, cu forțe sporite, pentru a cuceri culmile cele mai înalte ale succeselor la învățătură. Aceasta este principala sarcină a pionierilor, prin îndeplinirea căreia ei mulțumesc partidului, iubit părinte, pentru minunatele zile ale copilăriei.

ELENA SKIBINSKI





Așa arată unul din numeroasele și elegantele blocuri construite în ultimul timp la Bacău.

CONSTRUIM, CONSTRUIM!

Creioanele, prinse parcă și ele în întrecere, lunecă pe întinsul hîrtiei de calc cînd mai agere, cînd mai potolite. Și gîndurile celor aplecați deasupra planșetelor, înconjurați de rigle și compasuri, prind viață, reflectîndu-se ca într-o oglindă în hîrtia imaculată: siluete de blocuri grandioase și elegante se conturează din gîndurile lor înaripate.

Așa s-au născut și frumoasele blocuri care au răsărit și se înalță, ca niște durabile flori de piatră, în orașul Bacău — mai întîi în proiectele arhitecților și proiectanților.

O contribuție importantă în proiectarea numeroaselor blocuri de locuit — însumînd mai mult de 600 de apartamente date în ultimul timp în folosința oamenilor muncii băcăoani, — o au, alături de comuniști, proiectanții utemiști din localitate.

— Priviți! ne-a spus arhitectul Vasile Drăgulescu, directorul Direcției de sistematizare, arhitectură și proiectare a construcțiilor din Bacău — blocurile utemiștilor!

Despre ce e vorba? Din inițiativa organizației U.T.M. de aci și cu sprijinul organizației de partid, s-au executat, prin muncă patriotică, proiectele a trei blocuri de locuit de toată frumusețea, realizîndu-se totodată economii în valoare de 60.000 lei. Primul dintre aceste trei blocuri a și fost dat în folosință zilele trecute. Cine sînt tinerii proiectanți? Numele unor utemiști ca Mircea Zăbrățan, secretarul organizației U.T.M., sau Ion Vulcan și Maria Anghel, tineri care numai cu cîțiva ani în urmă purtau încă la gît cravata roșie, sînt binecunoscute în rîndurile constructorilor fruntași din oraș.

...Bacăul, ca și multe alte orașe ale patriei, a devenit în anii regimului democrat popular de nerecunoscut. Orașul se mîndrește cu construcții minunate, multe dintre ele ridicate anul trecut, cum ar fi frumosul local pentru școala medie, local care are 16 clase și numeroase laboratoare. Se află în plină construcție un spital modern pentru copii, numeroase blocuri de locuit, precum și alte edificii de folos obștesc. Orașul se mîndrește cu cvartalele elegantelor blocuri, în care, în magazinele instalate la parter, strălucește, albă, lumina fluorescentă.

Proiectanți, zidari și constructori betoniști, instalatori, ingineri... umăr la umăr, ajută, alături de întreg poporul, la înfrumusețarea orașelor patriei. De aceea, poți să citești în privirile lor mulțumirea: Construim!

Profundă și înălțătoare mîndrie!

AL. DINU IFRIM

Pe apele Razelmului

Pe apele Razelmului plutea înserarea. Șalupa „Beznea" ancorase împreună cu două mahune încărcate cu piatră, necesare unei îndiguiri. Marinarul M. Vicolov luase această hotărîre pentru că avea să rămînă acolo peste noapte. Ancorase departe de mal, ca să ferească astfel vasele de ciocnirea cu stîncile în caz de furtună. Furtuna însă a pornit parcă înadins, în noaptea aceea. La început a venit ca o briză, apoi, ca un vînt primăvăratic a mîngîiat și a încrețit apele. După un timp, cerul s-a întunecat și furtuna a răscolit și a ridicat pe picioare fluide valurile Razelmului. Șalupa și mahunele erau cînd ridicate peste tîmplele valurilor, cînd cădeau în gol, plescăind. Deodată, lanțurile ancorelor zuruiră puternic. Se smulseră din adînc!

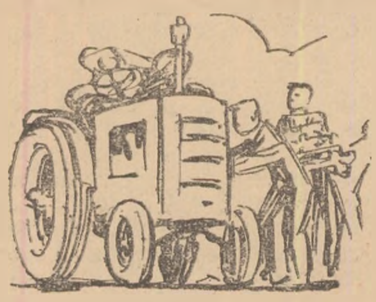
Comandantul și ceilalți marinari se aflau la post. Comandantul porni motorul și îndreptă șalupa cu grijă împotriva vîntului. Deodată însă, cablurile care remorcau mahunele de șalupă plesniră sub forța furtunii. Mahunele se îndepărtau cu repeziciune de șalupă, spre colții stîncilor. Timoftei, ajutorul motorist, marinarul I. Safon, împreună cu cîțiva pescari erau pe mahune! Și stîncile erau aproape! Fiecare val era un salt uriaș către ele!

Cu curaj, marinarii încercară să prindă ancorele de fundul lacului, dar fiecare zvîcnet al furtunii smulgea din nou ancorele și împingea mahunele spre malul stîncos. Deși erau la un pas de colții stîncilor, marinarii au continuat cu aceeași îndîrjire lupta și au învins. Ancorele aruncate cu și mai multă dibăcie, ultima oară, au oprit goana nebună a mahunelor.

A doua zi, comandantul consemna în jurnalul de bord: „Furtuna a rupt cablurile ce legau mahunele de șalupă. Marinarul I. Safon și pescarii de pe mahune au învins furtuna și au salvat ciocnirea mahunelor de stîncă. Comandantul șalupei — M. Vicolov."

N. BULGARU





Printre tractoriști

E iarnă. Pe întinsul nesfîrșit al ogoarelor nu se mai aude duduitul tractoarelor. Și totuși, tractoriștii sînt la fel de preocupați, ca și în timpul campaniei de vară sau de toamnă. Dar oare, ce fac ei iarna? Doar tractoarele se află acum în remize!...

Cel mai bun răspuns la această întrebare ni-l dau însemnările culese cu prilejul unei vizite pe care am făcut-o deunăzi la G.A.S.-Domnești.

...Am cunoscut în dimineața aceasta de ianuarie doisprezece flăcăi, doisprezece tractoriști — tot unul și unul.

Am stat mult în atelierul mecanic al gospodăriei, acolo unde se reparau tractoarele. Stînd de vorbă cu utemistul Neagu Crișan, unul dintre cei mai buni tractoriști, ne-a spus:

— Știți, acum, iarna, reparînd tractoarele, avem cel mai bun prilej de a le cunoaște „secretele". Le pregătim, să fim gata pentru campania de primăvară!.

Dar activitatea tractoriștilor pe vreme de iarnă nu se limitează numai la reparatul tractoarelor.

— Acum, a intervenit în discuția noastră tînărul Petre Ariniș, la noi s-a deschis un curs de perfecționare... E un curs tehnic. Ni-l predă maistrul comunist Ion Luizescu. Cîte n-am învățat de la el! Și apoi, cu tractoarele demontate în față, putem să ne însușim mai bine lecțiile predate.

— Dar în afară de reparatul tractoarelor și participarea la acest curs, ce preocupări mai aveți?

De data aceasta, răspunsul a venit din partea tractoristului Pavel Constantin (lui îi plac foarte mult cărțile), care ne-a vorbit de faptul că în biblioteca gospodăriei există o mulțime de reviste de specialitate pe care le studiază împreună cu tovarășul Ion Luizescu. De la tractoriști am mai aflat, apoi, că ei fac parte, cu toții, din brigada artistică de agitație, participă în cadrul gospodăriei la campionatul de șah și tenis de masă și, împreună cu ceilalți tineri din gospodărie, vizionează spectacole de teatru și filme.

Tractoriștii de la G.A.S.—Domnești au, într-adevăr, o activitate bogată. Iar timpul liber știu cum să și-l petreacă: și-l dedică cărților și numeroaselor activități culturale.

RADU POPA

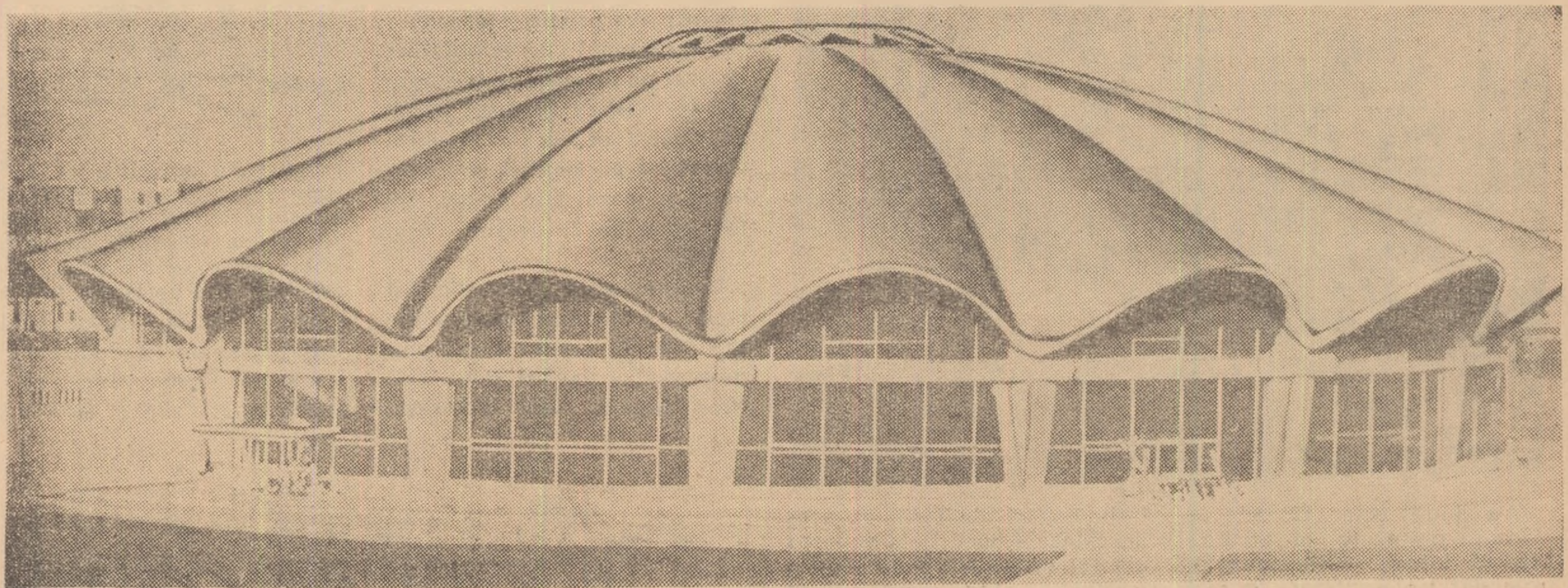
PENTRU COPII...

Este greu să-ți închipui că sutele de ghetuțe, pantofi și sandale, de toate modelele și culorile, care ies zilnic pe poarta fabricii „Libertatea" din Arad, doar cîteva ore în urmă nu erau decît piele, talpă, ață, cuie... Mergînd însă în fabrică, ai să vezi cum încă de la mesele de croit, parcă totul se însuflețește. Sub mîinile îndemînatice ale muncitorilor, în secția de croit, pielea capătă fel de fel de forme și, după ce sînt cusute și îmbinate toate încheieturile și i se aplică talpa, ne apar în față înfățișări cunoscute, de pantofiori și ghetuțe. Dar cu aceasta, lucrurile nu s-au încheiat. Mînuite de muncitori, mașinile dau formă vîrfurilor, sau bat tocurile, cos ramele sau fac găurile. Și, rînd pe rînd, utemiști ca Elisabeta Aldea, Mihai Antofi, Rozalia Cătinaș, Viorel Trifa, aplecați deasupra mesei de croit, mînuind mașina de cusut sau pe cea de frezat, se străduiesc să facă încălțăminte cît mai bună și mai frumoasă. Numai în ultimele luni muncitorii de la „Libertatea" au trimis copiilor peste 200.000 perechi de bocanci.

„Pentru copii, încălțăminte mai multă, mai bună și mai frumoasă!" — au hotărît muncitorii cu însuflețire, iar la concursul organizat pentru „modelele cele mai bune", ei au prezentat peste o sută de modele noi. Unele au și intrat în lucru. Muncitorii fabricii, în frunte cu comuniștii, vor ca în noul an să trimită copiilor din țară mai multe sortimente și mai felurite modele.

Vă mai spun încă ceva, dar este secret! Muncitorii vă pregătesc, dragi copii, o surpriză: un nou sistem de încălțăminte, care n-a mai apărut — o combinație între sistemul „C.R." adică „cusut pe ramă" și sistemul „flexibilul", avînd calități deosebite. Dar dacă v-am spus, voi o să păstrați secretul, nu-i așa? De altfel, în curînd, încălțămintea aceasta flexibilă și durabilă o veți găsi în magazine.

E. TOFAN



In Bucureștiul nostru drag a înflorit încă o clădire minunată — clădirea noului Circ de Stat. Uriașa cupolă ondulată, de culoare gri-albastru, sprijinită pe stîlpi puternici și înconjurată de pereți de sticlă, dă întregii construcții un aspect modern, cu totul deosebit. Sub această cupolă, datorită instalațiilor ultramoderne, se vor putea prezenta numere pe apă, pe gheață etc. Prin apăsarea unui buton, se va putea stîrni ploaie sau furtună. Cît privește pe locatarii menajeriei — urșii, elefanții, leii... — aceștia se simt „ca la ei acasă". Instalațiile speciale le aduc în boxele lor fie temperatura polului, fie... căldura ecuatorului. După preferință!

O sărbătoare a întregului popor

Anul acesta — la 5 martie — milioane de oameni ai muncii din patria noastră vor alege pe noii deputaţi în Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile populare.

Alegerile de la 5 martie vor ilustra încă o dată marea cucerire a poporului nostru — aceea că în ţara noastră, exercitarea întregii puteri de stat se face de către adevăraţii stăpîni ai ţării: **cei ce muncesc!**

Poporul nostru — harnic şi muncitor — se pregăteşte de alegeri însufleţit de măreţele realizări obţinute sub conducerea partidului, însufleţit de minunatele perspective de înflorire a patriei deschise de Congresul al III-lea al P.M.R.

In anii ce s-au scurs de la ultimele alegeri, patria noastră a devenit mai înfloritoare; noi fabrici, uzine, şcoli şi blocuri de locuinţe, noi gospodării agricole colective au luat fiinţă, înfrumuseţînd-o şi îmbogăţind-o. În aceşti ani, partidul nostru, guvernul, au luat o seamă de hotărîri privind îmbunătăţirea salarizării unor categorii largi de oameni ai muncii, s-au efectuat reduceri de preţuri la mărfurile de larg consum... Toate acestea au sporit puterea de cumpărare a oamenilor muncii, ne-au îmbogăţit traiul.

Aceste realizări, copii, trebuie privite în comparaţie cu vremurile triste de odinioară, trăite de părinţii şi bunicii voştri. Şi pe atunci se făceau alegeri, şi pe atunci se „alegeau" deputaţi... Dar cîtă deosebire între trecut şi azi! Legile nedrepte ale burgheziei şi moşierimii îndepărtau de la alegeri jumătate din populaţia ţării: **tinerii** n-aveau drept de vot, **femeile** n-aveau drept de vot, **militarii** n-aveau drept de vot... Cît despre cei care se alegeau deputaţi, ce să mai vorbim!... Erau unul şi unul, trup şi suflet de partea nedreptei orînduiri burgheze. Moşierii şi fabricanţii, lefegii guvernanţilor burghezi şi slugile credincioase ale familiei regale se „alegeau" deputaţi prin teroare şi înşelăciune, prin promisiuni care nu se realizau niciodată.

Astăzi, sutele de deputaţi din Marea Adunare Naţională, zecile de mii de deputaţi din sfaturile populare sînt oameni ai muncii: oţelari, strungari, colectivişti, savanţi, activişti de partid şi ai organizaţiilor obşteşti, învăţători şi mineri, gospodine şi militari... Aceştia sînt deputaţii noştri, din popor, şi ei nu vor precupeţi nimic pentru a contribui la ridicarea pe tot mai înalte culmi a patriei noastre înfloritoare.

La aceste alegeri, ca şi în alegerile trecute, Partidul Muncitoresc Romîn prezintă candidaţi laolaltă cu sindicatele, Uniunea Tineretului Muncitor, cooperaţia, mişcarea femeilor şi alte organizaţii obşteşti, ştiinţifice şi culturale, în cadrul FRONTULUI DEMOCRAŢIEI POPULARE.

Alegerile de la 5 martie vor fi o puternică afirmare a voinţei poporului nostru de a lupta pentru victoria deplină a socialismului în ţara noastră, pentru triumful măreţei cauze a păcii.

De la prietenii tăi de peste hotare



Aspect de la sărbătoarea pomului de iarnă al copiilor, care a avut loc în sala Gheorghievschi din Palatul Kremlin (Moscova).

Sărbătoarea pomului de iarnă



Ca în fiecare an, şi anul acesta, pionierii sovietici s-au bucurat de minunate zile de vacanţă. Intr-una din aceste zile, marele Palat al Kremlinului a fost cuprins de multă veselie... Impreună cu Moş Gerilă, copiii au cîntat şi s-au distrat...

Dar, cel mai de seamă eveniment a fost vizita în mijlocul copiilor a tovarăşului Nichita Sergheevici Hruşciov. Neuitate vor rămîne clipele petrecute împreună cu Nichita Sergheevici Hruşciov. Copiii i-au oferit scumpului oaspete daruri. Apoi s-au fotografiat împreună, lîngă frumosul pom de iarnă.

Sărbătoarea pomului de iarnă a prilejuit bucurie nu numai copiilor din Moscova, dar şi celor din toate oraşele şi colhozurile Uniunii Sovietice. În Siberia, de pildă...

O pădure adevărată, deasă şi nemaipomenit de frumoasă. Copaci încărcaţi cu zăpadă sclipitoare. Multă zăpadă. Şi gerul ciupea de urechi, de obraji şi de nas. Dar, în jurul unui brad falnic, cu lumini colorate şi ursuleţi miraţi, cu veveriţe astîmpărate şi iepuraşi curajoşi, s-au adunat, aşezaţi pe schiuri, pionierii detaşamentului clasei a VI-a G de la Şcoala nr. 49 din Krasnoiarsk. Toţi pionierii dintr-a VI-a G au terminat cu bine trimestrul! Aici, în inima pădurii, au hotărît ei să sărbătorească pomul de iarnă. Cîntecul şi veselia cuprinsese parcă întreaga pădure...

An Nou pe... muntele Vitoşa

La sunetul goarnei, în poiana înzăpezită de pe muntele Vitoşa, din desiş, au apărut pe neaşteptate „veveriţe" săltăreţe, „iepuraşi" albi ca zăpada, „vulpi" mîndre şi „lupi"... fioroşi. Cu toate acestea, pionierii din Sofia, veniţi pe munte să petreacă Anul Nou, nu s-au speriat. Socoteau, că măcar de Anul Nou, animalele pădurii trebuie să se poarte... civilizat. Şi, carnavalul a început. Voie bună din belşug. Iar cînd pe cărarea îngustă dintre copaci a apărut mult aşteptatul oaspete — Anul Nou, bucuria n-a mai avut margini.

— Bine ai venit la noi, An Nou! au spus pionierii, şi l-au primit, după obiceiul din străbuni, cu pîine şi sare.

CONGO

Care dintre voi, dragi copii, n-a auzit de numele acestei ţări africane, de evenimentele zguduitoare care se petrec acolo? După cum ştiţi şi din informaţiile citite în gazeta voastră, poporul congolez a stat vreme îndelungată subjugat în lanţurile colonialiştilor belgieni. Dar nu s-a scuturat bine de cătuşele robiei coloniale, şi imperialiştii s-au năpustit să-i cotropească din nou ţara, s-o jefuiască. Acum fac aceasta cu mîinile slugilor lor credincioase, marionetele Mobutu, Chombe sau Kasavubu, trădători ai poporului congolez, care asupresc poporul şi-i schingiuiesc pe patrioţii din Congo. Pe pămîntul străvechi al Congoului răsună bubuitul armelor. Bandele înarmate ale lui Mobutu, care l-au arestat şi l-au aruncat în temniţă pe Patrice Lumumba, primul ministru al guvernului legal din Congo, săvîrşesc crime monstruoase împotriva populaţiei credincioase lui Lumumba. Şi aceasta, sub privirea îngăduitoare a comandamentului O.N.U. Dar poporul congolez, însetat de libertate, nu se lasă intimidat. Este cunoscută puternica răscoală a tribului Baluba, a populaţiei provinciei Katanga, împotriva marionetei Chombe. De altfel, aşa cum arată ultimele ştiri, deunăzi, trupele guvernului legal au intrat în partea de nord a provinciei Katanga, făcînd joncţiunea cu tribul Baluba, provocînd panică în rîndul marionetelor colonialiste.

Populaţia se opune tot mai mult imperialiştilor şi marionetelor lor, cerînd imediata eliberare a lui Lumumba. Aceasta a dovedit-o şi recenta demonstraţie care a avut loc la Leopoldville, cu prilejul sosirii în acest oraş a secretarului general al O.N.U. — Dag Hammarskjoeld. Demonstranţii purtau pancarte pe care era scris: „Eliberaţi-l imediat pe Lumumba!" — Aceasta e o cerinţă legitimă a poporului congolez.

*

Fotografia de jos înfăţişează (de la stînga la dreapta) pe cei trei copii ai lui Patrice Lumumba — François, Patrice şi Jouliana — care se află adăpostiţi, din dorinţa tatălui lor, la Casa copilului din Cairo.



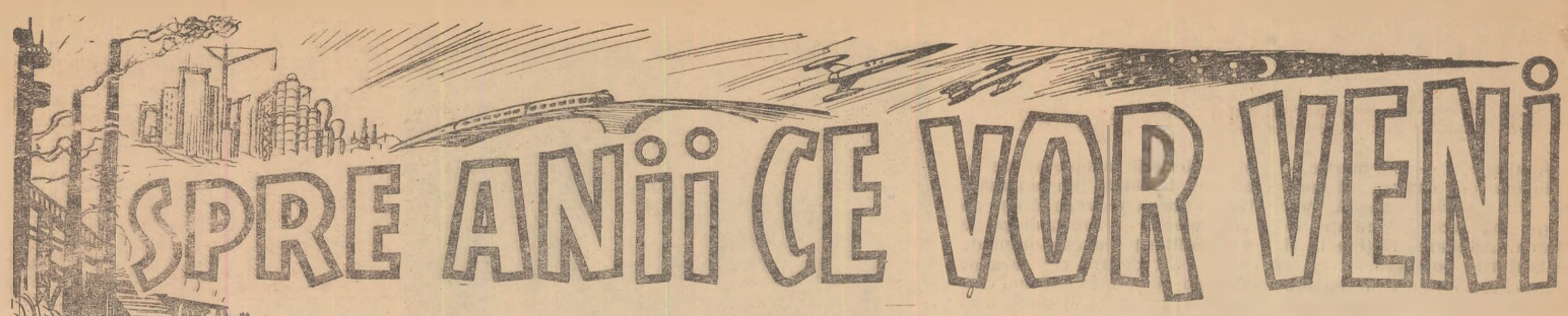
MIŞCAREA GREVISTĂ DIN BELGIA CONTINUĂ

Intrînd în cea de a patra săptămînă, mişcarea grevistă din Belgia continuă să se desfăşoare cu o amploare fără precedent în istoria luptelor muncitoreşti din această ţară. În cursul zilei de luni, în diferite oraşe ale Belgiei au avut loc mari manifestaţii şi lupte ale greviştilor, care şi-au exprimat hotărîrea de a lupta pînă la capăt pentru retragerea „legii nenorocirilor", cum numesc oamenii muncii din Belgia proiectul de „economii" propus de guvernul Eyskens. Prin impunerea acestei legi, guvernul Eyskens urmăreşte să stoarcă 20 de miliarde de franci de pe spinarea oamenilor muncii belgieni. Cu aceşti bani, guvernul belgian intenţionează, printre altele, să compenseze pierderile suferite de Belgia în Congo. Este un caz tipic de felul în care se ascut continuu contradicţiile dintre marile monopoluri şi masele muncitoare, de felul în care asuprirea altor popoare de către marile monopoluri se răsfrînge în chip periculos şi asupra propriului popor.

Dar chiar în ziua de 20 decembrie 1960, cînd acest proiect „odios" cum îl numesc, pe bună dreptate, muncitorii belgieni, a fost propus în parlament, metalurgiştii din regiunile industriale Liége şi Charleroi au intrat în acţiune, încetînd lucrul. De atunci, potrivit expresiei ziarului francez „Le Monde", „luptele greviştilor s-au întins ca un incendiu". Sute de mii de oameni ai muncii au intrat în grevă, cerînd înlăturarea proiectului de economii cu care guvernul Eyskens urmăreşte să-i jefuiască în mod ruşinos. In zilele uriaşei greve, aproape întreaga viaţă economică a Belgiei a fost paralizată. In Charleroi, atmosfera unui oraş în stare de asediu: toate întreprinderile şi uzinele închise, magazinele la fel. Peste tot, pichete de grevă patrulînd. Portul Anvers, paralizat. Aproximativ 100 de vase imobilizate. În oraşul Namur, muncitorii au împiedicat plecarea unor trenuri culcîndu-se pe şine. În numeroase mitinguri şi demonstraţii la care au participat în număr uriaş oamenii muncii din Belgia, au răsunat cu putere revendicările greviştilor: „Jos mîrşavul proiect de lege al lui Eyskens!" „Eyskens să-şi dea demisia!", „Construiţi şcoli, nu cazărmi". La Bruxelles s-au auzit scandate cuvintele: „Uzinele trebuie să aparţină muncitorilor."

Guvernul Eyskens a recurs la măsuri mîrşave pentru stăvilirea amplei mişcări greviste. Au fost scoase pe străzi mari efective de jandarmi, poliţie călare, motociclişti înarmaţi. Autorităţile au rechemat în ţară unităţi belgiene de paraşutişti şi alte trupe staţionate în Germania Occidentală, în cadrul N.A.T.O. Au fost operate arestări în rîndurile greviştilor. S-au aruncat grenade lacrimogene în demonstranţi, s-a tras cu cruzime împotriva greviştilor care manifestau paşnic.

Dar represiunile criminale şi ameninţările la care recurg autorităţile nu pot stăvili hotărîrea muncitorilor belgieni de a continua lupta. Represiunile sălbatice dovedesc numai slăbiciunea guvernului, teama capitaliştilor de puterea muncitorilor. Greva continuă, a intrat în cea de a patra săptămînă. Muncitorii belgieni luptă pentru o cauză justă, pentru drepturile lor.



SPRE ANII CE VOR VENI



Așteptăm cu toții viitorul minunat cînd omul, eliberat de povara războaielor, va trăi o viață pașnică mai îmbelșugată, mai interesantă și mai fericită. E viitorul luminos pe care l-a deschis epoca socialismului biruitor. Nu încape îndoială că aportul științei și tehnicii pentru realizarea acestui vis scump al omenirii va fi mare.

Energia viitorului

Minele își trăiesc ultimul lor secol. In viitorul apropiat, cărbunele va fi aprins sub pămînt, transformat pe loc în gaze utile și apoi scos la suprafață, prin conducte. În Uniunea Sovietică au și început primele lucrări de „gazeificare subterană a cărbunelui".

Dar rezervele de cărbune și aur negru (petrol) nu vor ține o veșnicie. De aceea, în ajutor ne vor veni mai tîrziu... marea și oceanul! Vastele întinderi virgine din adîncurile oceanelor, imensele bogății metalifere din apele marine vor fi valorificate cu ajutorul unei armate de mașini puternice (pompe, filtre, separatoare etc.) Dacă am putea extrage tot aurul din apa mărilor, prețul lui ar ajunge cît al aramei. Cîțiva oameni de știință sovietici au și experimentat — pe scară mică, deocamdată — tehnologia extracției din mare a aurului, ca și a altor metale, cum ar fi nichelul și cobaltul.

Problema energiei viitorului va putea fi rezolvată definitiv. Oamenii de știință sovietici înaintează cu succes pe drumul stăpînirii fuziunii termonucleare, adică a celei mai uriașe surse de energie cunoscută pe planeta noastră. Numai în apele oceanului există atîta hidrogen greu, combustibil al acestei forme de energie, pentru sute de milioane de ani.

Dacă vom mai adăuga „cărbunele albastru", adică energia fluxului și refluxului marin, energia solară, inimaginabila energie din străfundurile incandescente ale pămîntului și



seismoenergia (adică energia, irosită, a cutremurelor de pămînt) vom avea imaginea bogăției și puterii omului de mîine.

METALURGIE... LA COMANDĂ

Cum va arăta în viitor industria grea, pivotul întregii economii moderne? Se pare că visul alchimiștilor medievali va fi într-un sens realizat. Vom putea obține oricare dintre metalele pe care le dorim. Această „minune" tehnică va fi înfăptuită prin iradierea metalelor cu substanțe radioactive, proces care duce la transformarea profundă a structurii nucleare a metalelor.

Da, omul de mîine va „construi" — cu ajutorul radioactivității — oțelurile cele mai speciale și chiar elementele cele mai rare! Dar nu numai atît: o revoluție la fel de însemnată va avea loc și în domeniul prelucrării metalelor. Cît timp și cîtă energie se irosește astăzi cu turnarea, forjarea, găurirea și așchierea metalelor! In viitor vom realiza, rapid, orice piesă, din metalele cele mai dure și în formele cele mai complicate, din pulberea metalică presată!

Desigur, realizări la fel de interesante vor fi obținute și în celelalte ramuri de activitate.

Ing. ION SUCEVEANU

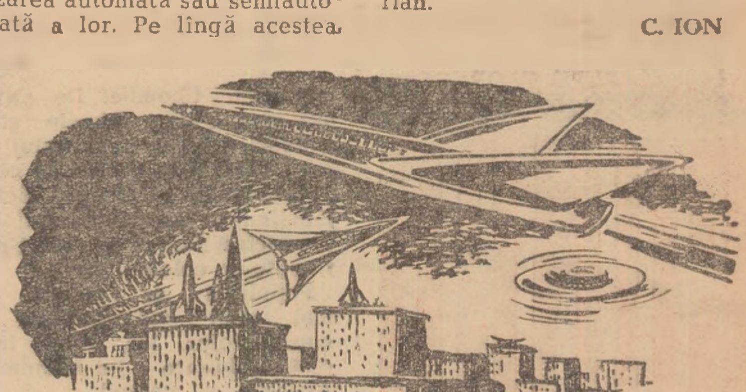
Vehicolele viitorului

Nu putem să ne oprim în acest scurt articol asupra tuturor vehiculelor viitorului. Automobilele rutiere și zburătoare în același timp, automobilele fără șoferi, care vor circula pe imaginatele „șosele somnolente", „motocicletele submarine", transatlanticele aproape transparente, care vor circula pe sub apă sau navele maritime aeriene sînt, desigur, realizări interesante. Mai mult ca oricînd însă, viitorul va cere omului o viteză sporită de deplasare. Specialiștii aviației anilor următori, studiază și experimentează încă de pe acum noi modele de avioane. Ei susțin că navele aeriene vor avea greutatea pînă la 270 tone, putînd transporta 70—160 pasageri la o altitudine de 18—24 km, cu o viteză de cca. 3.200 km pe oră (aproape de 3 ori viteza sunetului). În felul acesta, durata zborului unei etape va fi scurtată la 1,5—2,5 ore. Distanța București-Bombay, bunăoară, care este de cca. 4.800 km., va fi parcursă într-o oră și jumătate. Sisteme de comandă în care traiectoria, altitudinea și viteza de zbor sînt dinainte fixate, vor dirija aparatele, echipajul supraveghind doar decolarea, zborul și aterizarea automată sau semiautomată a lor. Pe lîngă acestea, se urmărește crearea unor aparate care să decoleze și să aterizeze vertical. Aerodroamele cu pistele speciale, lungi de kilometri, vor putea fi înlocuite cu mici terenuri virane, piețe sau chiar cu acoperișurile plate ale blocurilor.

Sînt nenumărate proiectele, unele dintre ele nu numai în mapele constructorilor, ci chiar realizate experimental, proiecte de avioane, cum ar fi *vertiplanul* cu reacție, realizat în U.R.S.S.: fuzelajul acestui aparat este vertical față de sol în momentul desprinderii de pămînt; *coleopterele* au aripa circulară, ca un inel-bandaj în jurul fuzelajului; *convertoplanele*, asemănătoare avioanelor cu reacție de azi, se vor deosebi însă prin aceea că motoarele reactive folosite vor căpăta pe rînd poziții diferite: verticală, în momentul decolării sau aterizării și orizontală, în timpul zborului.

Din galeria avioanelor viitorului nu va lipsi nici avionul în formă de delta (triunghi), nici avionul fără aripi, nici avionul balistic, asemănător unei rachete intercontinentale, însă cu aripi, nici avionul în formă de disc, numit *aerodina lenticulară*, un ideal taxi aerian.

C. ION



Viața va putea fi dirijată

de acad. EUGEN MACOVSCHI
Directorul Institutului
de Biochimie al Academiei
R.P.R.

Să încercăm să privim în viitor, cînd în întreaga lume viața oamenilor va fi mai minunată, cînd vor triumfa idealurile cele mai înalte ale omenirii, idealurile societății comuniste, cînd întreaga muncă și energie a omenirii vor fi puse în slujba îmbunătățirii continuie a traiului.

Știința va ajunge, atunci, la culmi nebănuite. Mijloace biochimice, bunăoară, vor fi utilizate în largă măsură pentru obținerea de plante noi, de înaltă productivitate. Savanții vor avea posibilitatea să modifice cu ușurință însușirile plantelor și animalelor. Pe ogoare vor crește unele plante oarecum deosebite de acelea pe care le cultivăm astăzi. Unele animale vor avea și ele altă înfățișare decît aceea pe care o cunoaștem, fiind modificate în mod dirijat, de către om, în așa fel încît să dea produse alimentare mai bune și în cantitate mare.

Aparate bazate pe principii cu totul noi vor fi folosite pentru urmărirea stării de sănătate a omului, permițînd din timp luarea măsurilor pentru evitarea îmbolnăvirilor. Cancerul, bolile de inimă și alte maladii vor rămîne de domeniul trecutului. Alte aparate, precum și diferiți produși chimici vor fi folosiți pentru dirijarea fenomenelor vieții din corpul nostru, în așa fel, încît să ne asigure o tinerețe prelungită, o viață îndelungată. În laboratoare înzestrate cu cele mai moderne aparate, vor fi create noi și noi mijloace de dirijare a fenomenelor de viață. Poate că oamenii de știință vor ajunge chiar la sinteza materiei vii, adică la obținerea vieții pe cale artificială, în laborator. Odată descoperit secretul vieții, se vor deschide în fața medicinii și biologiei în general, noi posibilități de dirijare a dezvoltării organismelor, făcîndu-le să devină mai sănătoase și mai rezistente. Se vor găsi mijloace noi de perfecționare a simțurilor noastre. Vom vedea mai bine și mai departe. Urechea noastră va putea sesiza vibrațiile pe care astăzi nu le percepem ca sunete. Se vor descoperi mijloacele de sesizare și transmitere a efectelor curenților bioelectrici de la un organism la altul. Iar prin sensibilizarea sistemului nervos, poate se va ajunge, odată și-o dată, la transmiterea gîndului la distanță!

Fabrici automate vor produce tot felul de obiecte de care omenirea va avea nevoie. Un interes deosebit, spre exemplu, vor prezenta fabricile de zahăr, unde alimentul acesta se va obține nu din sfeclă sau trestie de zahăr, ci din bioxidul de carbon rezultat din pietre calcaroase prin tratare cu acizi.

Călătoriile interplanetare vor pune savanților mereu noi și noi probleme de cercetare, privind utilizarea tot mai rațională a noilor resurse materiale care vor fi găsite pe diferite planete. Desigur că noi condiții de gravitație, magnetism, iradiație și alți factori, vor exercita o înrîurire puternică asupra ființelor vii aduse de pe pămînt și puse în aceste noi condiții; ele vor avea influență și asupra urmașilor acestor viețuitoare, readuse apoi pe pămînt.

Multe se mai pot spune despre viitorul luminos al omenirii. Dar nici o clipă nu trebuie să uităm că datoria noastră este să contribuim cu entuziasm, prin toate forțele, la realizarea cît mai curînd a acestui frumos viitor.



Eclipsă totală de soare

În acest an, la 15 februarie, vom putea fi cu toții martorii unuia dintre cele mai impresionante fenomene ale naturii: la ora 8 și 43 minute (pentru București), Soarele va începe să fie eclipsat de Lună, pentru ca, la ora 9 și 54 de minute, satelitul natural al Pămîntului să acopere pentru 2 minute și 10 secunde întregul disc solar. Eclipsa totală de soare este un fenomen aproape unic în viața unui om: ea se va mai repeta pe teritoriul țării noastre doar în anii 1999 și 2135... Ultima eclipsă de Soare vizibilă în părțile noastre a avut loc acum 144 de ani.

Fenomenul, după cum știți, își are explicația în aceea că, la un moment dat, mișcările aștrilor pe orbitele lor găsesc Luna, pentru scurt timp, între Pămînt și Soare. Eclipsa actuală va fi totală pentru regiunile din jurul paralelei care trece prin sudul Franței, Italia centrală, regiunea București, Crimeea, Siberia de nord-vest. Pentru alte regiuni învecinate, eclipsa va fi parțială. De pildă, în restul țării noastre discul Soarelui va fi acoperit într-o proporție de aproximativ 0,95 din diametrul lui; Soarele se va vedea, în faza maximă a eclipsei, ca o seceră subțire cu colțurile în jos.

Pentru localitățile din restul țării, durata, orele începutului și sfîrșitului eclipsei, nu diferă mult față de acelea anunțate pentru orașul București.

Eclipsa totală de la 15 februarie este un prilej minunat de combatere și înlăturare a superstițiilor, de popularizare a cuceririlor științifice ale astronomiei, de noi cercetări ale oamenilor de știință în legătură cu starea fizică a Soarelui, a păturilor superioare ale atmosferei, a mișcărilor aștrilor etc.

Într-unul din numerele viitoare ale gazetei noastre vom reveni cu noi amănunte.



Printre zecile de scrisori care au sosit în primele zile ale noului an la redacția noastră, se află și acelea ale pionierilor Barna Ioan, Nicuță Dumitru, Virginia Spiridon și ale altora care, fiind la prima corespondență, ne roagă să le spunem despre ce să scrie. Vom răspunde atît lor cît și celorlalți corespondenți care ne roagă același lucru.

..Sînteți la început de trimestru. Noi vă sfătuim ca în scrisorile ce ni le veți trimite să ne scrieți despre învățătură, despre felul în care voi, chiar din primele zile ale noului trimestru, învățați cît mai bine. Dar aveți grijă — scrisorile voastre să nu spună doar atît: „pionierii din clasa noastră învață bine"; sau: „detașamentul nostru este fruntaș". Apoi, asemenea scrisori — ca cele trimise de Teodorescu Gheorghe de la Școala de 7 ani nr. 8 din Bacău, Moldovan Ion de la Școala de 7 ani din Odorhei sau Cioară Constantin și Cioară Maricica din comuna Bogdana-Iași, care ne comunică doar notele obținute de ei — nu sînt destul de interesante. Este bine ca în scrisorile voastre să scrieți mai pe larg, cu date concrete, despre felul cum învățați voi, ce metode folosiți, cum ajută pionierii mai buni pe unii dintre colegii mai slabi. Scrieți-ne despre cercurile pe materii care funcționează în școala voastră, despre adunările voastre pionierești legate de învățătură, despre adunările închinate științei, alegerii profesiei... pe care le organizați. Apoi să ne scrieți despre felul în care muncește colectivul de conducere al detașamentului pentru ca toți copiii să fie atenți la ore, să nu lipsească de la școală, să-și ia notițe bune în timpul orelor, să-și facă exercițiile și temele date acasă. Ca să învețe și alți pionieri din scrisorile voastre, din metodele bune folosite, scrieți despre toate acestea cît mai amănunțit.

O altă temă despre care puteți să scrieți acum este aceea în legătură cu spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor: ce echipe sportive aveți în școală, care pionieri fac parte din ele, cu ce școli vă întîlniți în cadrul întrecerilor. Scrieți amănunțit despre întrecerile organizate și despre cîștigătorii întrecerilor, despre performanțele realizate de voi. În ceea ce privește pregătirile voastre pentru obținerea distincțiilor pionierești, scrieți-ne cîte condiții ați îndeplinit pînă acum, ce v-a mai rămas neîndeplinit. Să ne povestiți pe larg ce cîntece ați învățat, unde ați organizat excursiile, cîți pomi ați plantat, cît fier vechi ați strîns pînă acum.

Nu uitați însă, despre toate acestea să ne scrieți cît mai amănunțit, cu nume de copii, cu date cît mai bogate.

ILEANA

În vizită

Cînd au aflat că vor petrece cîteva ore alături de muncitorii de la fabrica „Unio", pionierii de la cercurile „Casei pionierilor" din Satu Mare s-au bucurat mult.

Iată-i deci, frumos încolonați, mergînd spre fabrică. In drum, pionierii au admirat încă o dată noile blocuri — elegante și confortabile — ridicate în orașul lor, străzile pavate, instalațiile de gaz metan, fabrica „Intexar" de curînd reconstruită...

Dar iată-i ajunși la porțile fabricii. Și aici au apărut noi construcții!

...Ne-au întîmpinat fețele zîmbitoare ale muncitorilor. Pornind spre diferitele secții, ne-am oprit să vizităm rînd pe rînd turnătoria, forja, secția de mecanică grea, și secțiile montaj, vagoneți și mecanică ușoară.

La turnătorie, tovarășul Gheorghe Toduț, șeful echipei fruntașe de turnători, ne-a vorbit despre munca întregii echipe pentru realizarea de economii. Tot despre lupta pentru economii ne-a vorbit și tovarășul Iuliu Rodvanski de la secția forjă.

Prin toate secțiile pe unde au trecut, pionierii au aflat multe lucruri interesante despre strădania muncitorilor de aci de a traduce în viață sarcinile care le revin din planul de stat pe 1961.

După cîteva ore petrecute în mijlocul muncitorilor, pionierii le-au mulțumit călduros și le-au urat noi succese în muncă.

Prof. ANDREI BALAN
Casa pionierilor,
Satu Mare

AU PRIMIT DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

Primirea distincției pionierești este un eveniment de seamă în viața fiecărui pionier. Despre aceasta ne-au sosit în ultima vreme la redacție multe scrisori din partea cititorilor noștri.

★

Cîtă bucurie se citea în ziua aceea pe fețele pionierilor din unitatea noastră!... 17 dintre cei mai buni pionieri, care îndepliniseră toate condițiile, urmau să primească distincția pionierească. Printre ei — pionierii Bodea Maria și Zaharia Constantin (din clasa a IV-a), Molnar Margareta și Costea Angela (din clasa a V-a), Damian Rodica și Cerciu Aurelia (din clasa a VI-a A), Arten Zoița și Rotea Viorica (din clasa a VII-a).

LUPU GEORGETA
Școala de 7 ani
„Dr. Petru Groza"
Deva

Nu a fost ușor să ne pregătim astfel, încît să merităm distincția pionierească. Prima condiție, învățătura, am îndeplinit-o cu succes. In același timp am participat cu multă dragoste și tragere de inimă la celelalte acțiuni: la muncă patriotică, la plantat pomi, la colectat fier vechi, la acțiunea de înfrumusețare a comunei, la învățarea de cîntece și poezii. Azi am avut bucuria ca șase pionieri din detașamentul nostru să primească distincția pionierească. Noi însă vrem să alungăm din catalog toate notele slabe, să ne îmbogățim tot mai mult activitatea, astfel ca toți pionierii unității să primească distincțiile pionierești.

CEORCERIU BRÎNDUȘA
Școala de 7 ani nr. 1 din
Bistrița Cluj

In școala noastră avem o brigadă artistică, care prezintă programe frumoase. Dar cel mai frumos program a fost cel prezentat zilele trecute la sfîrșitul adunării, în care 17 pionieri dintre cei mai buni au primit distincția pionierească. Ei s-au angajat să învețe mai bine, să participe alături de ceilalți pionieri la toate acțiunile unității, să ajute din toate puterile lor, ca și ceilalți pionieri să primească distincția pionierească.

HUSZAR SARA
Școala de 7 ani
nr. 6, Tg. Mureș.

Despre primirea distincțiilor ne-au scris mulți pionieri, printre care Chircu Radu de la Școala pedagogică „A. S. Makarenko" din Suceava, Bălteanu Maria de la Școala medie din Băbeni-Argeș, Dumitrica Nină de la Școala de 7 ani nr. 2 din Corabia, Spătaru Lucreția de la Școala medie din Săveni, regiunea Suceava și mulți alții.

ORCHESTRA ȘCOLII

De la începutul anului școlar ne-am ocupat în mod deosebit de principala noastră sarcină — învățătura. Dar n-am uitat nici de o dorință fierbinte — formarea unei orchestre. Ideia alcătuirii orchestrei am avut-o mai de mult, dar succesele orchestrelor pionierești care s-au prezentat la ultimul concurs cultural-artistic ne-au grăbit să trecem la acțiune.

Tare mult doream să avem orchestra noastră, să putem interpreta cît mai bine voioasele cîntece pionierești! Azi avem 15 viori, 2 acordeoane și o tobă. Sînt bucuroasă să vă spun că la școală orchestra acompaniază corul, și programele artistice pe care le dăm sînt tot mai reușite. Despre orchestră, primii care au aflat au fost sătenii din comună. Ei ne-au și chemat, să aducem mai multă veselie la serbările de la căminul cultural. Am prezentat cîntece și jocuri populare și în cadrul emisiunilor pionierești difuzate la stația de radioamplificare. De fiecare dată am fost lăudați și nu-i de mirare că faima orchestrei noastre s-a răspîndit în tot raionul. In satul vecin, Osica de Jos, am prezentat cîteva programe artistice. Pe zi ce trece, orchestra se mărește. O dată cu ea, crește și numărul pionierilor care învață noi cîntece despre partid și patrie, ajutîndu-i astfel să treacă încă una din condițiile pentru primirea distincției pionierești.

BUZNA VICTORIA
Școala de 7 ani nr. 1,
comuna Osica de Sus,
raionul Balș,
regiunea Oltenia



Cunoscutul fluieraș și buciumaș Mihai Lăcătușu îi îndrumă cu dragoste pe pionierii de la Casa pionierilor din Cîmpulung Moldovenesc, membri ai cercului de folclor, în arta cîntatului la instrumente populare



Fotografia de față reprezintă sculptura „Colectivista", realizată de pionierul FRAȚILA GHEORGHE, clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 36, București — membru al cercului de sculptură de la Palatul pionierilor.

Oaspeți dragi

În clasele a șaptea întîlnești, mai mult decît în oricare altele, preocuparea pentru note cît mai bune, pentru alegerea unei profesii.

Iată de ce noi, cei din clasele a VII-a, am invitat în unitatea noastră cîțiva muncitori fruntași de la uzinele „Timpuri noi". În ziua aceea, unitatea, pregătită sărbătorește, era în așteptarea oaspeților.

Iată-i că au sosit: un strungar, un montor și un inginer — toți fruntași în producție. După ce am făcut cunoștință, strungarul fruntaș Victor Capotă, inginerul Ion Rizescu și montorul Ștefan Nicolae, ne-au povestit pe larg despre munca lor, despre rezultatele frumoase pe care le obțin ei în producție.

Ne-au plăcut în mod deosebit cele povestite de tînărul Ștefan Nicolae. Cu cîțiva ani în urmă, purta și el cravata roșie, iar acum este muncitor și face parte dintr-o brigadă fruntașă de tineret. La întîlnirea aceasta ne-am dat seama mai bine ca oricînd că munca este o chestiune de onoare, că trebuie să învățăm din ce în ce mai bine, că numai astfel vom putea deveni muncitori pricepuți, în stare să ajutăm la înflorirea patriei noastre.

MIRAUȚA ELENA
cl. VII-a D
Școala de 7 ani nr. 124
București

SPORT: Invitație la patinaj

Obiectivul aparatului de televiziune e îndreptat spre luciul argintiu al gheții. Peste cîteva momente, va începe spectacolul pe gheață. Participanții prezenți pe patinuarul artificial din parcul „23 August" sînt tare emoționați, mai cu seamă că pe mulți dintre ei îi vor vedea părinții pe... ecranele televizoarelor. Dar, o dată cu primii pași pe gheață, emoția începe să se destrame, iar voia bună să pună stăpînire pe toți. Alergările de viteză, cursa cu oul în lingură, cursa în saci, adunatul merelor de pe gheață, te fac să uiți cu totul de aparatul televiziunii.

Aplauzele spectatorilor îi înflăcărează și mai mult. Dragoș Sandu, deși are abia 6 ani, stîrnește admirația celor din tribune. Impreună cu Gheorghiu Dana, o fetiță care nu-i mai mare ca el decît cu un an, se străduiește să arate celor din tribune din tainele patinajului artistic. Figurile executate de ei sînt răsplătite cu ropote de aplauze. Iat-o acum pe dubla cîștigătoare a concursului republican de patinaj artistic, pioniera Găbunea Roxana. Roxana are 13 ani, este în clasa a VI-a și pe luciul argintiu al gheții pare o balerină pe scena unui teatru. Grația, eleganța cu care patinează, salturile în aer, piruietele îți încîntă privirea. Roxana este aplaudată la „scenă deschisă" iar aceste aplauze îi dau parcă aripi. Ochii îi strălucesc de bucurie.

Aceeași îndemînare, aceeași dorință de afirmare au demonstrat-o cu prisosință și pionierii Moiș Elena și Belu Nicolae, care la cupa „30 Decembrie" au ocupat locul I, Damian Sabina, care la concursul republican a obținut locul III, Militaru Rodica, Ene Cristina și alții.

Este bine, copii, ca și de acum înainte, la patinoarul artificial „23 August", la demonstrațiile sportive pentru pionieri și școlari să participe cît mai mulți dintre voi.

AL MIHU

N-am cuvinte...

Năpustindu-se pe ușă, băiatul se oprise tremurînd de indignare în fața biroului meu. Vorbi fără să-și tragă sufletul:

— Cămui. Cămui Aurel. Clasa a VI-a. Președintele detașamentului. Vă spun sincer, nu găsesc cuvinte...

M-am uitat la el nedumerit. Obrazul, nor. Ochii, fulgere. Vocea, tunet.

— Vă spun sincer, n-am cuvinte... Să-i dați, vă rog, în vîrful peniței.

— Pe cine? am întrebat și mai nedumerit.

— Pe toți! Toată formația! Aștia sînt!!

Imi întinsese pe masă o hîrtie în pătrățele pe care în cunoscutul evantai al formațiilor de fotbal se înșirau 11 titulari și 5 rezerve. Am întrebat: „Sînt din echipa adversă ?"

— Nu! Ai mei! Ai mei sînt. Știți, eu sînt și căpitanul echipei..

— Și... îți dai echipajul, vreau să zic, echipa în vîrful peniței ?

— Da!!!

— Ciudat.

— Da ? Ei bine, ascultați. Vă spun sincer, n-am cuvinte...

Și băiatul începu cu mărturisirile :

— In primul rînd, sînt un om inimos. De-aici mi se trag toate... Ce să fac? Așa sînt eu. Nu pot suferi să se facă ceva fără mine. Nu pot și pace. Dacă se poate, fac eu totul. Atunci da, simt că trăiesc: alerg, mă zbat, mă zbucium... De cînd sînt președinte, în detașament eu fac totul: adunări, articole, colț viu, panouri, recenzii, pun la cale vizite, excursii, țin evidența tuturor acțiunilor, inițiez, organizez, supraveghez... Pot spune, fără falsă modestie: detașamentul sînt eu! Nu e ușor, credeți-mă. Uneori nici nu mai știu cum să le scot la capăt. Știți, mă uit în carnetul meu și dau cu ochii de o acțiune la care nici n-am avut timp să mă gîndesc. Ia te uită, îmi zic, asta de unde a mai răsărit? Atunci, intru așa în niște friguri, alerg, mă zbat, mă zbucium, mă fac luntre și punte și pînă la urmă... uf! totul se rezolvă. Dar ce încurcătură! Să vedeți una... Și Aurel oftă din rărunchi. Hotărîsem pe la începutul anului să fac o adunare cu detașamentul ca să-i învăț să-și coase nasturii. Mi-am notat asta în carnet și pe urmă, luat de alte treburi (adunări, articole, colț viu, panouri, recenzii, vizite, excursii.) Se opri pentru a-și trage răsuflarea, apoi continuă : ...Am uitat de chestia cu nasturii .. Noroc că m-am uitat în carnețel. Tii, mai aveam o jumătate de oră pînă la adunare. Timp era berechet să ajung, numai că eu...



— Nu știai să coși nasturii.

— Exact! Și asta n-ar fi fost nimic. Dar îmi căzuse un nasture de la haină și mama nu era acasă să mi-l coase. Nenorocire... Ce era să fac? Din fericire mi-a venit o idee. Mi-am lipit nasturele.

— Cum așa ?

— Cu clei. Știți, pînă să merg la adunare ținea și așa. A ținut. M-am prezentat în fața detașamentului și eram hotărît să obțin amînarea adunării (pînă s-ar fi întors mama de la băi). Cînd colo, să vedeți. Venise tovarășa instructoare de detașament, veniseră toți din detașament de la primul pînă la ultimul, iar Barbu și cu ceilalți președinți de grupă o dădeau într-una să încep adunarea, să încep și iar să încep. N-am avut încotro și am început-o. Uf, cînd mi-amintesc!... Era totul organizat (adică au avut ei grijă să organizeze „fără mine") iar cel care a explicat cum se coase un nasture, n-am fost „eu", eu care trebuia să fiu. Am rămas, am rămas... cum n-am cuvinte să vă spun...

Băiatul a tăcut o clipă ca să-și tragă răsuflarea. Iși răsucea bascul în mînă. Fața i se înnoura și mai tare. Continuă posomorît :

— Am văzut eu că vor cu toții să-mi facă în ciudă și mi-am zis : băiete, trebuie să pregătești fiecare acțiune din timp, ca ei să nu mai aibă cînd să se amestece... Vreau să spun să nu se obosească. N-am dreptate ? Și asta numai pentru că sînt un om inimos. Nu pot suferi să se facă ceva fără mine. Nu pot și pace. Iar ei, nici măcar să nu fie recunoscători. Vă spun... n-am cuvinte.

A tăcut din nou să-și tragă răsuflarea. Apoi, cu glasul și mai trist :

— Să-mi facă ei una ca asta! ...Ca meciul de fotbal! Să-mi spună ei, că vor analiza modul meu de muncă, să mă critice ei! Vă spun... n-am... n-am... în sfîrșit. Să vedeți numai cum a fost. Am hotărît încă din octombrie să „dăm" meci cu școala vecină. Ei bine, a doua zi am și început pregătirile. Eu, Cămui Aurel, președintele detașamentului, căpitanul echipei „Stoper" am făcut provocarea... „Vă provocăm la un meci amical, dar cu cupă, pe terenul Cotroceanca, în teniși și fără ofsaid sau cum vreți voi, în ziua care vreți. In caz de neprezentare 6:0 pentru noi! O poartă aducem noi și restul vă privește". Vedeți ? Aici e semnătura mea. Am fugit de la ora de matematică — să le duc provocarea. N-au vrut pe Cotroceanca. Am făcut altă provocare. Asta e. Tot eu, eu, Cămui Aurel, președintele detașamentului, căpitanul echipei „Stoper" le-am dus-o... E scrisă cu penița rondă : „Să veniți cu numere pe spate. Și noi la fel. Un arbitru dăm noi și pe cel de centru îl tragem la sorți" N-au vrut la sorți. Am făcut altă provocare... Da, asta e... Tot pe caietul de matematică... Ce mai ? Un caiet am consumat. Priviți, șase provocări... Am stabilit totul. Citiți-o pe ultima ; trei pagini... la toate m-am gîndit. Eu singur. Dacă e timpul nefavorabil, dacă se desumflă mingea, dacă e după injecții... mă rog,... Ore întregi m-am gîndit.

— Ore de matematică, nu-i așa ?

— Dacă n-am mai avut cînd? Sînt foarte ocupat. Pe urmă, fă băiete formația. Uitați hîrtiile. Prima variantă, a doua, a cincea... Ce să vă mai spun ? N-am cuvinte... Pînă la urmă a ieșit... Pe urmă, ocupă-te Cămuie, de echipament. V-am spus, sînt inimos, nu pot suferi să se facă ceva fără mine... Eu, cu mîna asta am cusut numerele pe spatele tricourilor. Eu, Cămui Aurel... Apoi ține-te de antrenamente, emoții, minge, fluier, flori, cupă și, în sfîrșit, ziua meciului. Priviți! De la meci vin, de pe teren, gata echipat, direct la dumneavoastră.

— De ce ?

— Ca să-i dați în vîrful peniței pe toți. Vă spun, n-am cuvinte...

Am întrebat :

— Dar ce s-a petrecut? Nu s-au prezentat băieții la meci ?

— Ba da

— Au jucat brutal ?

—A, nu,

— Atunci ?

— Vă spun sincer: nici n-am cuvinte... Știți ce au făcut ? Știți de ce au fost în stare ? Ei bine, n-o să ghiciți niciodată... Nu m-au primit să joc! Pe mine! Cămui Aurel. Președintele detașamentului. Căpitanul echipei „Stoper". Și știți de ce ?

— Știu. Din cauza matematicii.

— Da. Pentru că am luat o notă slabă la matematică. E nemaipomenit. Vă spun sincer, nici n-am cuvinte... Vă rog să-i dați în vîrful peniței.

Ochii băiatului burnițau. Lacrimi.

— Să nu mă lase ei să joc, pe mine, Cămui Aurel, pe mine care mi-am sacrificat toate orele de matematică dintr-o săptămînă pentru meciul ăsta! Altcîndva cînd? Spuneți și dumneavoastră : eu articole, eu adunări, eu colț viu, eu panouri..

Lăcrima... M-a impresionat spovedania lui, vă mărturisesc. I-am făgăduit că voi ține seama de rugămintea lui. Iată, îmi îndeplinesc făgăduința : „Dau prin prezenta pe toți colegii necăjitului căpitan de echipă la rubrica „In vîrful peniței". Și, vă rog să mă credeți, vă spun sincer, vorba lui Cămui, n-am cuvinte... ca să-i felicit. Bravo, băieți!"

MIRCEA SINTIMBREANU

LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI DE ȘT. ZAIDES — DESENE : C. MĂLIN

Rezumatul capitolelor precedente

Acțiunea se petrece în urmă cu cîțiva ani.

La căsuța pădurarului din Strunga sosește pionierul Vasilică Poteraș. Dornic să petreacă o vacanță plăcută, el îi propune bunicului să facă împreună mai multe excursii, în care acesta să-l ajute să cunoască urmele animalelor. A doua zi însă, bunicul, pornit pe urmele unui animal necunoscut, dispare în împrejurări misterioase.

Neliniștit, Vasilică pornește în căutarea bunicului...



REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".